

EXPUNERE DE MOTIVE

Avand in vedere numarul foarte mare de contestatii formulate de participantii – candidati sau ofertanti – la procedurile de achizitie publica initiate de autoritatile contractante, coroborat cu faptul ca majoritatea acestora au fost respinse ca nefondate, lipsite de obiect, tardive;

In conditiile in care, **Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 34/2006**, privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, nu cuprinde si prevederi referitoare la sanctionarea celor care au formulat si introdus cu rea-credinta o asemenea actiune;

Luand in considerare faptul ca, in Codul de Procedura Civila, se prevede sanctionarea acelor fapte prin care un subiect de drept introduce cu rea credinta o cerere de chemare in judecata;

Mai mult decat atat, prin faptul ca, in aceasta situatie ne aflam in fata unui abuz de drept ce reprezinta, la modul strict, o forma de manifestare a delictului civil;

Consideram, in mod absolut, neechivoc si indubitabil, necesitatea adoptarii prezentului proiect de lege, pentru ca autoritatile contractante sa fie protejate față de riscul unui eventual comportament neprincipial si abuziv al ofertantului/candidatului, a carui consecinta o reprezinta afectarea intereselor publice prin perturbarea grava a funcționarii unei institutii publice.

In mod concret, Consiliul National de Solutionare a Contestatiilor, organism cu activitate administrativ-jurisdictionala, investit de lege cu prerogativele solutionarii contestatiilor formulate, se confrunta cu un numar impresionant de asemenea actiuni depuse spre rezolvare, iar cand facem aceasta afirmatie, precizam ca, de la data intrarii in vigoare a **Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.**

34/2006 (30 iunie 2006) si pana la momentul actual, deci in aproximativ un an, au fost deja solutionate peste 1.200 de contestatii (!).

Ori, in conditiile in care, majoritatea contestatiilor au fost repinse ca fiind nefondate, tardive, lipsite de interes sau obiect, coroborat cu faptul ca, introducerea unei astfel de cereri suspenda de drept procedura de atribuire pana la data solutionarii sale, denota ca, intarzierile inregistrate in atribuirea contractelor de achizitie publica si care au afectat interesele generale prin producerea unor pierderi irecuperabile ale autoritatilor contractante si a unor disfunctionalitati in activitatea publica pe care acestea o desfasoara, au fost nejustificate si nelegitime.

Existenta acestei situatii se datoreaza, in primul rand, lipsei unui cadru legal de natura sa sanctioneze candidatii/ofertantii, care isi exercita cu rea credinta drepturile lor.

Astfel fiind, ne aflam, in mod absolut si fara posibilitate de proba contrara, in fata unor abuzuri de drept, deoarece respectarea drepturilor celorlalti este o necesitate fundamentala iar libertatile conferite de un drept individual, inseamna si luarea in considerare a drepturilor tertilor.

Acest principiu de drept care isi gaseste originea din dreptul roman „*qui suo iure utitur neminem laedit*” – *cel care-si exercita dreptul sau nu prejudiciaza pe nimeni* - , contine in sine o idee morala, iar nerespectarea sa face ca dreptul insusi fiind pus in serviciul unor scopuri antisociale, parodiat in mod nedemn de catre cei ce il folosesc, ar risca sa sucombe datorita existentei si mentinerii abuzului de drept.

Celebra sintagma „Dreptul inceteaza acolo unde incepe abuzul” a lui Marcel Planiol explica in mod concret faptul ca, depasirea limitelor dreptului subiectiv, inseamna o exercitare defectuoasa, anormala, a atributiilor pe care le confera dreptul, fiind un abuz al titularului dreptului.

Prin introducerea acestor dispozitii privind obligarea depunerii unei cautiuni de catre contestator, am dorit incetarea acestor abuzuri care au drept consecinta

perturbarea activitatilor institutiilor publice, iar disfunctionalitatile acestor entitati au repercusiune directa asupra vietii cotidiene a cetateanului.

Existenta acestei cautiuni, nu poate fi considerata ca un *atentat* la caracterul gratuit la actul justitiei ci o garantie a bunei credinte manifestate de ofertantul/candidatul in exercitarea dreptului sau de a contesta orice act al autoritatii contractante, dispus cu incalcarea dispozitiilor legale in materia achizitiilor publice si de natura sa aduca atingere drepturilor sau intereselor sale legitime.

In consecinta, sustinem ca, cerinta imperioasa de completare a actelor normative in vigoare, survine ca urmare a modului abuziv in care, anumiti candidati, participanti la procedurile de achizitie publica, au inteles sa-si exercite drepturile lor conferite de lege, drepturi pe care acestia si le indeplinesc prin incalcarea evidenta si culpabila nu numai a intereselor autoritatilor contractante, dar si a intereselor generale ale societatii.

INITIATORI: Martin Eduard Stelian – deputat PSD

Mazare Alexandru - deputat PSD

Dida Corneliu Ioan - deputat PSD

